

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/243/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212209942
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2013:8212209942.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO:35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grosslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 125,- € a nemajetkovej ujmy v sume 1.501,02 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej Svetlane Blichovej, vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 1.110,70 € a nemajetkovej ujmy v sume 222,14 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej Anne Ferencovej, vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 2.347,41 € a nemajetkovej ujmy v sume 469,48 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnému Petrovi Čonkovi, vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 1.499,90 € a nemajetkovej ujmy v sume 299,98 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej Ľudmile Slávikovej v y l u č u j e na samostatné konanie.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

O trovách bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Svidník, č.k. 7C 436/2012-7 zo dňa 09.10.2012 súd spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C 436/2012, 7C 437/2012, 7C 438/2012, 7C 439/2012, 7C 440/2012, 7C 441/2012, 7C 442/2012, 7C 443/2012, 7C 444/2012 a 7C 445/2012, ktoré sa ďalej viedli pod sp. zn. 7C 436/2012.

Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.10.2012, č.k. 6Nc/80/2012-10 boli sudcovia Okresného súdu Svidník vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 7C 436/2012. Vec sa prikázala na konanie Okresnému súde Bardejov. Na tunajšom súde je vec vedená pod sp. zn. 1C 243/2012.

Žalobca sa podanými návrhmi na začatie konania doručenými súdu dňa 27.09.2012 domáhal náhrady majetkovej škody 1. v sume 1.110,70 eur, 2. v sume 2.347,41 €, 3. v sume 1.499,90 €, 4. v sume 125,- €, 5. - 10. v sume 125,- eur x 6 vecí a nemajetkovej ujmy 1. v sume 222,14 eur, 2. v sume 469,48 €, 3. v sume 99,98 €, 4. v sume 1.501,02 €, 5. v sume 330,- eur, 6. v sume 275,- eur, 7. v sume 275,- eur, 8. v sume 330,- eur, 9. v sume 319,- eur a 10. v sume 330,- eur vo vzťahu k namietaným zbytočným prietahom v exekučných konaniach vedených ním ako oprávneným proti povinným :

1. Anna Ferencová, pod sp. zn. EX 11781/11,
2. Peter Čonka, pod EX 11579/2011

3. Ľudmila Sláviková pod EX 3788/2012
4. Svetlana Blichová pod EX 3926/2010, pozn. veci vylúčené na samostatné konanie,
5. Eva Siváková pod EX 12231/2008
6. Andrea Muchová pod EX 11771/2008
7. Erika Siváková pod EX 11719/2008
8. Katarína Mattová pod EX 162/2009
9. Nadežda Čonková pod EX 10250/2008
10. Anna Čakurdová pod EX 9753/2008.

Svoj návrh odôvodnil poukazom na skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho :

- zo zmluvy o úvere číslo 8640154, kde bol dlžník - povinný Eva Siváková (EX 12231/2008)
- zo zmluvy o úvere číslo 8560349, kde bol dlžník - povinný Andrea Muchová (EX 11771/2008)
- zo zmluvy o úvere číslo 8401773, kde bol dlžník - povinný Erika Siváková (EX 11719/2008)
- zo zmluvy o úvere číslo 8640162, kde bol dlžník - povinný Katarína Mattová (EX 162/2009)
- zo zmluvy o úvere číslo 8560298, kde bol dlžník - povinný Nadežda Čonková (EX 10250/2008)
- zo zmluvy o úvere číslo 8560398, kde bol dlžník - povinný Anna Čakurdová (EX 9753/2008).

Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne, predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému okresnému súdu (Okresný súd Svidník, ďalej len súd) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe.

Vzhľadom k zmenám právnej úpravy procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie a vplyvu tejto úpravy na práva a právom chránené záujmy žalobcu, žalobca považuje za nutné uviesť, že :

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011, súd skúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa neskúma. Ak súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor, žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi. Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Žalobca upozorňuje, že disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky stáleho rozhodcovského súdu v

zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a teda nejde o rozhodnutia rozhodcovskej komisie ale rozsudky rozhodcovského súdu. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Žalobca poukázal taktiež na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 v zmysle ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak nezistí rozpor, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby exekúciu vykonal. Ak zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. V exekučnom konaní vedenom podľa uvedených procesných pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti bez ohľadu na to, aký exekučný titul bol predložený.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (návrh, žiadosť spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom), rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia takto :

5. až dňa 21.01.2009 vo veci povinného Eva Siváková pod EX 12231/2008, omeškanie viac ako 6 mesiacov,
6. až dňa 19.01.2009 vo veci povinného Andrea Muchová pod EX 11771/2008, omeškanie viac ako 5 mesiacov,
7. až dňa 14.01.2009 vo veci povinného Erika Siváková pod EX 11719/2008, omeškanie viac ako 5 mesiacov,
8. až dňa 23.03.2009 vo veci povinného Katarína Mattová pod EX 162/2009, omeškanie viac ako 6 mesiacov,
9. až dňa 05.12.2008 vo veci povinného Nadežda Čonková pod EX 10250/2008 , omeškanie viac ako 6 mesiacov,
10. až dňa 22.11.2008 vo veci povinného Anna Čakurdová pod EX 9753/2008, omeškanie viac ako 6 mesiacov.

V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje účelne vynaložených nákladov - správa a vymáhanie pohľadávok v období od doručenia žiadosti o udelenie poverenia po jeho rozhodnutie o nej - správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému - 70 eur, na udržanie a správu informačného systému 40 eur a administratívne náklady - urgencie, publikačné náklady 15 eur, spolu 125,- eur (v každej exekúcii). Táto suma by ho nezaťažila, ak by súd postupoval správne. Presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s ťažkosťami, preto ju paušalizoval.

Zároveň si uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd nie je dostatočných zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym

úradným postupom. Nesprávny úradný postup bol takej intenzity, že spôsobil zbytočné prieťahy spojené so zásahom do jeho majetkových práv.

Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného.

Akokoľvek, náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv. Žalobca uvádza aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy:

- a. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti;
- b. Úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov;
- c. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 77/02).

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 120/2010 z 12. mája 2010).

Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 271/05).

Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, ak ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, že každý

rok poznačený prieťahmi sa vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, teda cca 660 eur. Poukázal na rozhodnutia ÚS SR týkajúce sa priznania zadost'uchinenia pri zbytočných prieťahoch v civilnom konaní.

Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich vymoženie pohľadávky (spôsobenej v priamej súčinnosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu). Uplatňuje si sumu po 55 eur za každý mesiac prieťahov -omeškania exekučného súdu podľa doktríny ÚS SR - 660 eur za rok. Poukázal na vysoký počet dní nečinnosti exekučného súdu.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, deklarovať porušenie práva žalobcu na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručenom čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho práv uvedených vyššie. Zároveň žiadal aj o rozhodnutie medzitimným rozsudkom podľa § 152 ods. 2 O.s.p..

Vo vzťahu k veciam, kde žalobca uplatňuje majetkovú škodu vo výške vymáhanej istiny svoje odôvodnenie návrhu pozmenil, avšak vzhľadom k tomu, že veci v tejto časti boli vylúčené na samostatné konanie, súd ich uvedie, až v konečnom rozhodnutí a nateraz uviedol, len dôvody vzťahujúce sa k nárokom, o ktorých rozhodol týmto rozsudkom.

Na pojednávanie vo veci konané dňa 22.10.2013 sa nedostavili účastníci konania ani právny zástupca žalobcu. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil listom zo dňa 18.10.2013, o odročenie pojednávania nežiadal. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním zo dňa 22.10.2013, požiadali o odročenie pojednávania z dôvodu kolízií pojednávaní. Súd v tomto prípade uvedené nepovažoval za dostatočné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, ani za dostatočný dôvod pre odročenie pojednávania s prihliadnutím na to, že :

1/ žalobca a jeho právny zástupca súdu žiadnym spôsobom nepreukázali, že došlo ku kolízii pojednávaní
2/ žalobca a jeho právny zástupca si prevzali predvolanie na pojednávanie dňa 13.09.2013, teda viac ako jeden mesiac pred samotným termínom pojednávania a ospravedlnenie a žiadosť o odročenie bola súdu doručená až dňa 21.10.2013 o 16.31 hod a mali dostatok času sa na pojednávanie dostaviť, resp. žiadať o jeho odročenie v časovom predstihu, teda bez zbytočného odkladu. Pojednávanie bolo vytýčené riadne a včas. Súd poukazuje aj na náleží ÚS SR sp. zn. I. ÚS 68/98 kde je konštatované, že kolízia dvoch pojednávaní toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie „dôležitého dôvodu“, na odročenie riadne a včas vytýčeného pojednávania. Rovnako bol žalobca poučený podľa § 101 ods. 2 O.s.p., § 119 O.s.p. ako aj § 120 ods. 1, 4 O.s.p.. Preto súd v zmysle § 119 O.s.p. posúdil žiadosť o odročenie pojednávania ako nedôvodnú z dôvodu nesplnenia podmienok uvedených v citovanom ustanovení a preto vec v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov, tak ako boli oboznamované na pojednávaní (návrhom na začatie konania, uznesením o spojení vecí na čl. 7, uznesením na čl. 10, podaním žalobcu zo dňa 2.5.2013 na čl. 16 - 17, podaním žalovaného zo dňa 6.5.2013 s prílohami na čl. 19 - 25, čl. 26 - 29, podaním Okresného súdu Svidník zo dňa 17.10.2013, pripojenými spismi Okresného súdu Svidník - 7C/436/2012, 7C/437/2012, 7C/438/2012, 7C/439/2012, 7C/440/2012, 7C/441/2012, 7C/442/2012, 7C/443/2012, 7C/444/2012, 7C/445/2012 a v nich podanými návrhmi na začatie konania, pripojenými spismi Okresného súdu Svidník - 6Er/48/2009: žiadosťou o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, poverením súdu, oznámením

o vstupe VÚ, návrhom VÚ, 2Er/51/2009: žiadosťou o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, poverením súdu, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka (ďalej len VÚ), návrhom VÚ, 4Er/120/2009: žiadosťou o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, poverením súdu, oznámením o vstupe VÚ, návrhom VÚ, 2Er/862/2008: žiadosťou o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, poverením súdu, oznámením o vstupe VÚ, návrhom VÚ, 4Er/729/2008: žiadosťou o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, poverením súdu, oznámením o vstupe VÚ, návrhom VÚ, 4Er/49/2009: žiadosťou o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, poverením súdu, oznámením o vstupe VÚ, návrhom VÚ, obsahom spisu tunajšieho súdu 2C/336/2012: návrhom vo veci vedenej OS Svidník pod sp. zn. 3C/297/2012 - povinný Peter Čonka a 2C/330/2012: návrhom vo veci vedenej OS Svidník pod sp. zn. 5C/63/2012 - povinná Svetlana Blichová) a zistil tento skutkový stav veci :

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. V prvom rade poukázal na zmätočnosť samotného návrhu žalobcu. V žalobnom návrhu sa v tomto prípade vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že žalobca nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti musí namietat, že žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď... Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca sám. Poukázal aj na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namietá nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní v prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR, konkrétne v náleze z 03.05.2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25, taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Poukazuje tiež na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Poukázal na znenie § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, zák. č. 514/2003 Z.z., Z ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Poukázal na to, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré adresoval žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2/ vznik škody,
- 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

K nesprávnemu úradnému postupu - rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote poukázal na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Poukázal na množstvo nezákonných exekúcií. Urýchlené konanie v takýchto prípadoch by viedlo k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu. Zmluvné podmienky je možné skúmať aj v exekučnom konaní (rozsudok Súdneho dvora EÚ C - 40/08). Uvedené vyslovil aj ÚS SR vo svojom rozhodnutí IV. ÚS 60/2011, rovnako NS SR - povinnosť ex offo skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, skúmanie rozhodcovského konania (ochrana spotrebiteľa). Samotný žalobca uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 „Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa §41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.“ Ustanovenie §41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znie: „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z. z., čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. Pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011. Vo všeobecnosti je taktiež potrebné poukázať na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02 ktorá konštatuje, že „Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).“ Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K existencii prieťahov v konaní žalovaný poukázal na znenie § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Uviedol, že žalobca nepreukázal, aby podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, žeby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom, konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP či právoplatné rozhodnutie ÚS SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov vyplýva z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, pričom kompetentný o tom rozhodnúť je ÚS SR, ktorý v súlade s ustálenou judikatúrou vždy skúma s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu podľa troch kritérií : zložitnosť veci, správanie účastníka a postup súdu (I. ÚS 41/02). Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je podľa jeho názoru oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody, ale len ÚS SR na podklade ústavnej sťažnosti., resp. predseda príslušného súdu na základe sťažnosti na prieťahy. Opačný výklad by znamenal, žeby existovalo viacero orgánov oprávnených preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. V uvedenému záveru dospel aj Krajský súd v Nitre (sp. zn. 9Co 285/2011). Došlo by k absurdnej situácii, keď by všeobecný súd preskúmaval postup iného všeobecného súdu. Mohlo by to smerovať aj k porušeniu inštančného princípu. Poukázal aj na § 53 ods. 1 zák. č. 38/1993 Zb. - využitie všetkých opravných prostriedkov na ochranu svojich práv. Ak by prieťahy v konaní konštatoval všeobecný súd a priznal nemajetkovú ujmu podľa zák. č. 514/2003 Z.z., ÚS SR by už o takom nároku nemohol konať, ak by sa predtým poškodená osoba nedomáhala nároku podľa cit. zákona. Keďže ústavný súd skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a finančné zadosťučinenie priznáva (bez skúmania, či bol nárok uplatnený aj podľa zák. č. 514/2003 Z.z.) je zrejmé, že všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne nemajetkovú ujmu.

Žalobca preto nepreukázal existenciu prieťahov v konaní. Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v niektorých žalobách, k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Ak teda mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 4. 2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady škody v paušálnej sume 125 eur.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Uplatnená škoda je vyčíslená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch, výdajoch spojených so stratou času zamestnanca a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Škoda ho zaťažila v období od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o nej. Vyčísľuje ju prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie, správu systému, spracovanie textov, publikačné výdaje, poštovné. Žalobca neuviedol, či sa domáha skutočnej škody či ušlého zisku v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Paušalizácia vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného ani za ušlý zisk, preto nie je možné sa domáhať ich náhrady podľa cit. zákona. Žalobca by musel preukazovať vznik škody pri každej pohľadávke. Žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad úverov a tento využíval nielen počas doby deklarovaných prietahov, ale aj pred týmto aj po tomto období, na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj takých pri ktorých exekúcie neprebehli. Ich uplatnenie preto považuje za účelové. Vo vzťahu k udávanému spracovaniu urgencií súdom a publikačné výdaje sú neprímerane vysoké. Tým viac, že sám žalobca pri predbežnom prerokovaní nároku udával, že disponuje databázou návrhov v elektronickej forme a že súdom boli zaslané tiež elektronicke. Suma 125 eur na každého dlžníka je neprímeraná a nepreukázaná. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbreňuje ani množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočností, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností je toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 660,- eur (výška, ktorú priznal ÚS SR za prietahy za rok) podľa toho ako dlho trvalo domnelé omeškanie, pričom má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a bude kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktoré žalobca uplatňoval jednotlivito podaním všetkých návrhov na začatie občianskeho súdneho konania. Poukázal na ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. V prvom rade je potrebné uviesť, že finančné zadostučinenie nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Priznanie sumy 660,- eur za každý rok prietahov je nesprávna voľba. ÚS SR pri rozhodovaní o prietahoch vychádza aj z významu sporu pre žalobcu, pričom v tomto prípade sa jedná o veľkú spoločnosť poskytujúcu spotrebiteľské úvery. Prihliada sa, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ žalobca tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa žalobcom udávaných nálezov ÚS SR, pokiaľ predseda súd nemohol zjednať prípadnú nápravu. V druhom rade, je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné, keďže náhradu si uplatňuje právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca nespresnil, v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu.“ Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný poukázal na potrebu zohľadnenia vyššie citovaného ustanovenia,

ako aj ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. V tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu tohto vyjadrenia dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) J 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti

od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10).

Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, najmä v prípade návrhov na vykonanie exekúcie, kde zvyčajne nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa - povinného. Uvedené má vplyv aj na otázku posúdenia nesprávneho úradného postupu, kde súdy v prípade návrhov žalobcu na vykonanie exekúcie musia opatrne zvažovať, či sa poverenie vydá alebo nevydá, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. Vzhľadom na uvedené považuje konanie žalobcu za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená náhrada škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Už aj samotné konštatovanie porušenia práv žalobcu musí byť považované za dostačujúce. Vylučuje to priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Zastáva názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa žalovaného žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je žalovaný toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že súd rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15 dňovej lehoty) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si

zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., považuje žalobu za právne neopodstatnenú žiada ju zamietnuť. Náhradu trov konania si uplatňuje. K podaniu predložil list Európskej komisie vo vzťahu k námietkam voči žalobcovi a článok z denníka Sme.

Podaním zo dňa 02.05.2013 žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopismi návrhov na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody podaného žalovanému, ktorý by obsahoval dátum podania. Žalovaný potvrdil jeho prijatie na podateľni. Originály návrhom založil žalovaný do svojich spisov. Navrhol, aby súd vykonal oboznámením s týmto spisom. Rovnopisy návrhov si nevyhotovil, aby nedošlo k navýšeniu jeho materiálnej škody. Žiadaá úprava mu neukladá povinnosť zabezpečiť si rovnopisy návrhov na predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody. Uviedol, že disponuje databázou návrhov v elektronickej forme (spolu 43.597). Súdom boli predložené potvrdenia MS SR o prijatí žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Poukázal na § 121 O.s.p..

Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4Er/49/2009 bolo zistené, že bolo vedené exekučné konanie vo veci oprávneného - žalobcu voči povinnej Eva Siváková (EX 12231/2008) o vymoženie 13.560,- Sk s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu - Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 03.09.2008, sp. zn. SR 08474/08. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 20.12.2008. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal súd o udelenie poverenia žiadosťou zo dňa 31.12.2008, doručenou súdu dňa 09.01.2009. Dňa 21.01.2009 bol súdny exekútor JUDr. Krutý súdom poverený na vykonanie exekúcie. Následne do konania vstúpil vedľajší účastník a podal návrh na zastavenie exekúcie a vzniesol námietku zaujatosti voči súdnemu exekútorovi.

Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2Er/51/2009 bolo zistené, že bolo vedené exekučné konanie vo veci oprávneného - žalobcu voči povinnej Andrea Muchová (EX 11771/2008) o vymoženie 23.330,- Sk s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu - Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 3.10.2008, sp. zn. SR 09670/08. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 15.12.2008. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal súd o udelenie poverenia žiadosťou zo dňa 30.12.2009, doručenou súdu dňa 09.01.2009. Dňa 19.01.2009 bol súdny exekútor JUDr. Krutý súdom poverený na vykonanie exekúcie. Následne do konania vstúpil vedľajší účastník a podal návrh na zastavenie exekúcie a vzniesol námietku zaujatosti voči súdnemu exekútorovi.

Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6Er/48/2009 bolo zistené, že bolo vedené exekučné konanie vo veci oprávneného - žalobcu voči povinnej Erika Siváková (EX 11719/2008) o vymoženie 7.380,- Sk s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu - Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 03.10.2008, sp. zn. SR 09574/08. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 15.12.2008. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal súd o udelenie poverenia žiadosťou zo dňa 30.12.2008, doručenou súdu dňa 09.01.2009. Dňa 14.01.2009 bol súdny exekútor JUDr. Krutý súdom poverený na vykonanie exekúcie. Následne do konania vstúpil vedľajší účastník a podal návrh na zastavenie exekúcie a vzniesol námietku zaujatosti voči súdnemu exekútorovi.

Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4Er/120/2009 bolo zistené, že bolo vedené exekučné konanie vo veci oprávneného - žalobcu voči povinnej Katarína Mattová (EX 162/2009) o vymoženie 89,62 eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu - Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 11.11.2008, sp. zn. SR 10890/08. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 12.02.2009. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal súd o udelenie poverenia žiadosťou zo dňa 26.02.2009, doručenou súdu dňa 09.03.2009. Dňa 23.03.2009 bol súdny exekútor JUDr. Krutý súdom poverený na vykonanie exekúcie. Následne do konania vstúpil vedľajší účastník a podal návrh na zastavenie exekúcie a vzniesol námietku zaujatosti voči súdnemu exekútorovi.

Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2Er/862/2008 bolo zistené, že bolo vedené exekučné konanie vo veci oprávneného - žalobcu voči povinnej Nadežda Čonková (EX 10250/2008) o vymoženie 14.819,- Sk s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu - Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 05.08.2008, sp. zn. SR 07321/08. Oprávnený podal návrh

na vykonanie exekúcie dňa 01.11.2008. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal súd o udelenie poverenia žiadosťou zo dňa 12.11.2008, doručenou súdu dňa 01.12.2008. Dňa 05.12.2008 bol súdny exekútor JUDr. Krutý súdom poverený na vykonanie exekúcie. Následne do konania vstúpil vedľajší účastník a podal návrh na zastavenie exekúcie a vzniesol námietku zaujatosti voči súdnemu exekútorovi.

Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4Er/729/2008 bolo zistené, že bolo vedené exekučné konanie vo veci oprávneného - žalobcu voči povinnej Anna Čakurdová (EX 9753/2008) o vymoženie 12.000,- Sk s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu - Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 28.07.2008, sp. zn. SR 06645/08. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 26.10.2008. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal súd o udelenie poverenia žiadosťou zo dňa 05.11.2008, doručenou súdu dňa 12.11.2008. Dňa 20.11.2008 bol súdny exekútor JUDr. Krutý súdom poverený na vykonanie exekúcie. Následne do konania vstúpil vedľajší účastník a podal návrh na zastavenie exekúcie a vzniesol námietku zaujatosti voči súdnemu exekútorovi.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. (účinného od 01.01.2009 so zmenami účinnými od 01.01.2013 vyznačenými nižšie) právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 3 cit. zák. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 6 ods. 1, 2 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 cit. zák. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1, 2, 4 cit. zák účinného od 01.01.2013 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Právo na náhradu

škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) cit. zák. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak (zmena účinná od 01.01.2013 - škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu),
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zák. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zák. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa 16 cit. zák. účinného od 01.01.2013 zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde. Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3, 5 cit. zák. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 17 cit. zák. účinného od 01.01.2013 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným

zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.8a)

Podľa § 19 cit. zák. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia (ods. 1). Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8 (ods. 2). Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov (ods. 3).

Podľa § 19 ods. 1 cit. zák. účinného od 01.01.2013 právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 2 Ex. Por. (účinného v čase začatia exekučného konania) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 112 ods. 2 O.s.p. ak sa v návrhu na začatie konania uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd veci spojil, môže súd niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

Vzhľadom k tomu, že súdu neboli predložené spisy Okresného súdu Svidník týkajúcich sa exekúcií vedených oprávneným - žalobcom voči povinným - Svetlane Blichovej, Anne Ferencovej, Petrovi Čonkovi a Ľudmile Slávikovej, súd v zmysle cit. ust. 112 ods. 2 O.s.p. vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 125,- € a nemajetkovej ujmy v sume 1.501,02 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej Svetlane Blichovej, vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 1.110,70 € a nemajetkovej ujmy v sume 222,14 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej Anne Ferencovej, vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 2.347,41 € a nemajetkovej ujmy v sume 469,48 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnému Petrovi Čonkovi, vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 1.499,90 € a nemajetkovej ujmy v sume 299,98 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej Ľudmile Slávikovej vylúčil na samostatné konanie.

Ďalej sa súd zaoberal dôvodnosťou zostávajúcich uplatnených nárokov vyplývajúcich z exekúcií vedených voči povinným : Eva Siváková (EX 12231/2008) o vymoženie 13.560,- Sk s prísl., Andrea Muchová (EX 11771/2008) o vymoženie 23.330,- Sk s prísl., Erika Siváková (EX 11719/2008) o vymoženie 7.380,- Sk s prísl., Katarína Mattová (EX 162/2009) o vymoženie 89,62 eur s prísl., Nadežda Čonková (EX 10250/2008) o vymoženie 14.819,- Sk s prísl. a Anna Čakurdová (EX 9753/2008) o vymoženie 12.000,- Sk s prísl..

V tomto prípade sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ust. zák. č. 514/2003 Z.z. (ďalej aj Zákona) dôvodiac, že súd nepoveril súdneho exekútora JUDr. Krutého, aby vykonal exekúcie (vyššie uvedené) v lehote 15 dní od doručenia jeho žiadostí o udelenie poverenia (teda v rozpore § 44 ods. 2 Ex. Por.). Týmto konaním súdu, nesprávnym úradným postupom mu mala byť spôsobená škoda, ktorú si uplatnil aj návrhom na predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 Zákona pred príslušným orgánom konajúcim za štát - Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Podľa vyjadrenia žalovaného však žalobca svoj predbežný návrh neodôvodnil čo do dôvodu a výšky,

teda uplatnenie nároku podľa § 15 ods. 1 Zákona potvrdil. Preto súd vychádzal z ich zhodných tvrdení, že návrh na predbežné prejednanie nároku podaný bol. Lehota šiestich mesiacov už uplynula márne (aj keď návrh na súd bol podaný pred jej uplynutím). Žalobca namietal niekoľko mesačné zbytočné prietahy v konaní. Avšak ako vyplýva z predložených exekučných spisov Okresného súdu Svidník, v prejednávanych exekučných veciach bol súdny exekútor poverený na vykonanie exekúcie v zákonnej 15 - dňovej lehote od doručenia žiadosti o ich udelenie. Čo do dátumu vydania poverení, súd zistil dátumy ich vydania totožne s tvrdeniami žalobcu. Teda zo strany súdu nedošlo k porušeniu zákonnej lehoty na udelenie poverenia, ani k žiadnym zbytočným prietahom v konaní v dôsledku čoho by došlo k porušeniu práv žalobcu vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 a čl. 48).

Vzhľadom k uvedenému sú tvrdenia žalobcu ohľadne dĺžky konania pred súdom o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnomu exekútorovi v príkrom rozpore so zisteným skutkovým stavom. Zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu tak ako to má na mysli ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z.z.. Preto sa súd nezaoberal ďalšími námietkami účastníkov konania a návrh žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol (teda vo vzťahu k nárokom uplatnených žalobcom vyplývajúcich z exekúcie vedených voči Eva Siváková (EX 12231/2008) o vymoženie 13.560,- Sk s prísl., Andrea Muchová (EX 11771/2008) o vymoženie 23.330,- Sk s prísl., Erika Siváková (EX 11719/2008) o vymoženie 7.380,- Sk s prísl., Katarína Mattová (EX 162/2009) o vymoženie 89,62 eur s prísl., Nadežda Čonková (EX 10250/2008) o vymoženie 14.819,- Sk s prísl. a Anna Čakurdová (EX 9753/2008) o vymoženie 12.000,- Sk s prísl.) pre nesplnenie podmienok daných zák. č. 514/2003 Z.z.. K žiadosti žalobcu o vydanie medzitýmneho rozsudku je potrebné uviesť, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie.

Na záver je potrebné uviesť, že aj napriek zisteným skutočnostiam, ak by súd teoreticky pripustil, že došlo v rámci exekučných konaní k namietaným prietahom, súd by žalobcovi nemohol uplatnené nároky priznať a to z dôvodov, že ani v jednom prípade nepreukázal predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to : 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, z jeho žaloby nie je jasné v čom spočíva takýto postup súdu (k čomu nedošlo ako je konštatované vyššie), najmä ale 2/ vznik škody (neodôvodnená čo do základu a výšky, súd nepovažuje za postačujúce žalobcovo odôvodnenie výšky majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, rovnako žalobca nepreukázal, že nie je dostačujúce len konštatovanie porušenia práva, tiež neodôvodnená ujmy, ktorá mu mala vzniknúť, keď exekúcia prebieha na základe poverenia súdu, nesprávny postup nenamietal na súde a pod.), 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, ktorú vôbec neodôvodnil a ktorá ani nebola zistená.

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.